

**MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
UNIVERSITATEA VALAHIA DIN TÂRGOVIȘTE
IOSUD – ȘCOALA DOCTORALĂ DE ȘTIINȚE ECONOMICE
ȘI UMANISTE
Domeniul: Științe Economice - Management**

**TEZĂ DE DOCTORAT
REZUMAT**

**Administrația publică din România
Descentralizarea și Regionalizarea**

STUDIU DE CAZ

***Considerații generale privind descentralizarea în domeniul
MEDIU***

**CONDUCĂTOR DE DOCTORAT
Prof.univ.dr. Ion PÂRGARU**

**DOCTORAND
Ec. Sorina – Cristina MARIN**

**TÂRGOVIȘTE
Anul
2017**

CUPRINS

INTRODUCERE	7
MULȚUMIRI.....	10
 CAPITOLUL 1. ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ DIN ROMÂNIA	
1.1. Noțiunea de administrație publică.....	11
1.2. Principiile de organizare și funcționare ale administrației publice romanesti....	13
1.3. Funcțiile și sarcinile administrației publice.....	23
1.4. Rolul și caracteristicile generale ale administrației publice.....	29
1.5. Activitățile admnistrației publice românești.....	34
1.6. Sistemul administrației publice românești.....	36
1.7. Raporturile dintre administrația publică și principalele elemente ale sistemului social.....	40
1.8. Funcția publică - categorii de resurse umane în cadrul sistemului administrației publice.....	46
1.9. Autoritățile administrației publice.....	53
1.10. Acte administrative - trăsături și categorii.....	63
 CAPITOLUL 2. MANAGEMENTUL ADMINISTRȚIEI PUBLICE DIN ROMÂNIA	
2.1. Administrația publică și managementul.....	70
2.1.1. Managementul - interdependența “ știință – artă - relații umane”.....	72
2.2. Managementul public în România.....	74
2.2.1. Principalele caracteristici ale managementului public.....	76
2.2.2. Principiile managementului public.....	76
2.2.3. Funcțiile managementului public.....	79
2.2.4. Caracterul interdisciplinar al managementului public.....	83
2.2.5. Metode manageriale operative folosite în administrația publică.....	85
2.2.6. Tehnici și instrumente manageriale în practica managementului public.....	91
2.3. Provocări ale managementului public. Leadership versus management. Lider versus manager.....	94
 CAPITOLUL 3. DESCENTRALIZAREA ADMINISTRAȚIEI PUBLICE DIN ROMÂNIA. Studiu de caz: Considerații generale privind descentralizarea în domeniul MEDIU - Agențiile pentru Protecția Mediului din România (APM)	
3.1. Viziune asupra administrației publice din România.....	101
3.2. Avantajele, dezavantajele și tendințele descentralizării administrației publice.....	104
3.3. Studiu de caz: Descentralizarea în domeniul MEDIU. Agențiile pentru Protecția Mediului din România (APM).....	111
3.3.1. Structura organizatorică a APM – urilor din România.....	113
3.3.2. Oportunitatea descentralizării domeniului MEDIU. De la teorie la practică!.....	114
3.3.3. Analiză succintă a oportunității transferului de funcții în domeniul MEDIU.....	116
3.3.4. Considerații critice privind descentralizarea domeniului MEDIU.....	134
3.3.5. Efectele adverse ale descentralizării sistemului MEDIU.....	138
3.3.6. Concluziile studiului de caz.....	139

CAPITOLUL 4. REGIONALIZAREA ROMÂNIEI - REFORMAREA ADMINISTRATIV – TERITORIALĂ

4.1. Considerații generale despre regionalizarea României.....	143
4.1.1. Principii și obiective prevazute în cadrul demarării procesului de regionalizare administrativ teritorială în România.....	147
4.1.2. Modele administrative în Europa.....	152
4.2. Regiunea administrativă în România – O reală necesitate!.....	154
4.2.1.Principii, criterii și indicatori în procesul de definire și delimitare teritorială a regiunilor administrative	159
4.2.2. Avantajele și dezavantajele regionalizării administrative.....	161
4.2.3. Modele de structurare a unei regiuni administrative.....	169
4.3. Regionalizarea României ca joc de șah?.....	173
4.3.1. Tipuri de regionalizări.....	174
4.3.2. Regionalizare administrativă sau dezvoltare regională?.....	177
4.4. Reformarea administrativ- teritorială.....	179
4.4.1. Modelul celor 8 regiuni de dezvoltare din România.....	181
CONCLUZII	194
BIBLIOGRAFIE.....	198

CUVINTE CHEIE: administrația publică, managementul administrației publice, descentralizarea, regionalizarea, protecția mediului.

SINTEZA LUCRĂRII

Teza „**Administrația publică din România. Descentralizarea și Regionalizarea. Studiu de caz: Considerații generale privind descentralizarea în domeniul MEDIU**” este o lucrare complexă, unde am evitat tentația de a include prea multe concepte, teorii și idei. Fiecare capitol este organizat ca o tematică unitară, decât ca o lungă listă de concepte corelate marginal. Temele sunt activ interrelaționate și detaliat tratate pentru a fi asigurată înțelegerea lor.

Scopul cercetării îl reprezintă analiza evoluției conceptuale și practice a administrației publice din România, reformarea acesteia prin descentralizare și regionalizare. Stilul de prezentare este unul personal și convențional. O atenție deosebită am acordat constanței și fluenței terminologiei în întreaga lucrare.

Mi-am propus ca prin această lucrare să ating două obiective.

Primul, prin abordarea unei tematici de actualitate, deoarece administrația publică din România trece printr-un proces costisitor al descentralizării și al unei tendințe de reorganizare administrativ-teritorială prin regionalizare, subiecte arzătoare cu care decidenții guvernamentali se confruntă de o perioadă lungă de timp, subiecte ce necesită o dezbateră amplă, decizii ce concordă cu obiectivele statului român și bunele practice în materie administrativă ale statelor din Uniunea Europeană.

Iar al doilea, mi-am dorit ca prezentarea fondului de idei să aibă atât integritate academică cât mai ales practică, astfel, prin realizarea studiului de caz, făcând cunoscute sursele atât din domeniul cercetării științifice, cât și viziunea de ansamblu privind tematica și importanța cercetării.

Cu alte cuvinte, am vrut să realizez această cercetare pentru a fi utilă, poate chiar sursă de inspirație și totodată evaluată cu plăcere, fără a suprasimplifica termenii cheie, pe baza premisei că acest lucru o va face mai ușor de înțeles.

Cercetarea „**Administrația publică din România. Descentralizarea și Regionalizarea. Studiu de caz: Considerații generale privind descentralizarea în domeniul MEDIU**”, cuprinde patru capitole, unul dintre acestea reprezentând studiul de caz. Fiecare capitol este organizat mai degrabă într-o tematică unitară, temele sunt complementare și suficient de detaliate pentru a fi asigurată înțelegerea lor.

Am tratat subiectele pe două paliere de analiză, la modul general dar și la modul practic, aplicat pe un sistem de referință al administrației publice din România, evidențiind importanța descentralizării administrației publice în disonanță cu implicațiile negative pe care le poate genera descentralizarea pe un anumit domeniu de activitate.

În ceea ce privește **metodologia cercetării**, prima parte a lucrării am axat-o pe o **documentare științifică**, precum alegerea surselor literaturii de specialitate din domeniul cercetat, utilizând surse bibliografice interne și internaționale, legislație și reglementări, rapoarte oficiale, dar și surse electronice. Pe baza acestora, am subliniat actualitatea și necesitatea cercetării subiectului propus, criticile dar și recomandările.

În vederea realizării studiului de caz, pe lângă **metoda documentării** am mai folosit **metoda analizei** privind componentele domeniului MEDIU și **metodele inducției și deducției**, în influențele și efectele pe care le generează descentralizarea domeniului analizat.

Cercetarea „Administrația publică din România. Descentralizarea și Regionalizarea. Studiu de caz: Considerații generale privind descentralizarea în domeniul MEDIU”, este organizată într-o manieră – bloc, simplă și eficientă, cu dorința de a fi și eficientă ca sursă de posibilă inspirație pentru doritori. Cuprinde patru capitole, fiecare cu subcapitole.

În primul capitol „Administrația publică din România”, am analizat sistemul administrației publice din România, noțiunile de bază, funcțiile și rolul administrației, resursele umane și actele administrative.

Atunci când vorbim de administrație publică, ne gândim la un sistem a cărui funcționare are la baza legi, reguli, proceduri, norme, competențe, responsabilități, și nu în ultimul rând, limitări ale acestora.

Activitățile administrației publice sunt axate pe satisfacerea, în mod sistematic și cu caracter de continuitate, a unor nevoi fundamentale, generale și specifice ale colectivităților umane, care exced prin mărimea lor mijloacele de realizare ale particularilor, precum și îndeplinirea unor cerințe care, prin natura lor, sunt neprofitabile și nimeni dintre reprezentanții mediului privat nu ar fi dispus să ofere o garanție pentru îndeplinirea lor. Ceea ce trebuie să primeze într-un sistem al administrației dezvoltat, este asigurarea neutralității administrației și dezvoltarea caracterului egalitar.

Teoretic, administrația publică reprezintă un ansamblu de instituții administrative care pot realiza activitatea de organizare și executare în concret a legii, practic, un sistem de instituții publice cu personalitate juridică, dotate cu mijloace bănești și materiale, având competența de a acționa pentru executarea legii, și unde își desfășoară activitatea un corp al funcționarilor publici.

În cadrul puterii statului și în sarcina administrației publice, sunt prevăzute în lege și în actele juridice privind executarea legii și activitățile de prestație. Având drept scop realizarea de către administrația publică a activității de organizare și executare a legii, prestația ca serviciu public trasează mai bine specificul administrației publice ca sistem de instituții publice.

În al doilea capitol „Managementul administrației publice din România”, am prezentat caracteristicile, principiile și funcțiile managementului public, caracterul interdisciplinar al managementului public cu dreptul administrativ, sociologia și politologia, precum și interdependența “știință – artă - relații umane” managementul fiind „cea mai nouă între științe și cea mai veche între arte”.

Managementul presupune o rațiune strategică, vizând atingerea anumitor obiective, drept urmare managementul public reprezintă un sistem de concepte, metode și instrumente prin care se realizează în administrația publică aducerea la îndeplinire a legilor sau planificarea, coordonarea, organizarea, gestiunea și controlul activităților ce se desfășoară în sfera serviciilor care satisfac interesul public.

De asemenea, am evidențiat faptul că managementul este concomitent știința și artă, deoarece procesele de management nu pot fi exercitate fără principii, legități, instrumente manageriale, etc., iar managerul are nevoie de calități și aptitudini manageriale specifice în vederea realizării obiectivelor stabilite.

Astfel, putem vorbi de un management al viitorului, în sensul că, s-a făcut trecerea de la managementul empiric, bazat pe “văzând și făcând” la managementul științific prin “anticipând și preîntâmpinând”, astfel, știința care învinge este știința conducerii, a managementului. Totuși, managementul public este supus unor provocări, mai mult sau mai puțin abordate în practica administrativă, și acestea vin din partea leadershipului.

În România chiar dacă s-a pus problema accentuării leadershipului în procesul de reformare administrativă, s-a constatat că nu s-a făcut aproape nimic pentru a se cultiva măcar ideea de leadership în administrația publică, cu atât mai puțin să se gândească o strategie în acest sens. La baza leadershipului se regăsește spiritul de echipă, care trebuie să reprezinte o importanță deosebită și pragmatică, deoarece exprimă dezideratul oamenilor de a gândi, simți, și nu în ultimul rând, de a se comporta armonizat cu ceilalți manageri ai grupului din care fac parte, în vederea îndeplinirii unui scop comun. Managerii lucrează cu subordonații lor, ceea ce reprezintă „partea comportamentală a managementului”, lideriatul se aplică peste tot și la orice nivel.

Urmare cercetării, există o certitudine, stilul de conducere face diferența între noțiunile de management public și leadership.

„Descentralizarea administrației publice din România. Studiu de caz: Considerații generale privind descentralizarea în domeniul MEDIU - Agențiile pentru Protecția Mediului din România” reprezintă capitolul al treilea, unde am analizat avantajele și dezavantajele descentralizării administrației publice aplicate unui domeniu de activitate extrem de important, respectiv protecția mediului, prin transferul de prerogative publice de la nivelul puterii centrale către puterea locală.

La momentul cercetării, sistemul național de protecție a mediului este organizat pe o structură piramidală, având în vârf ministerul de resort, la nivelul doi instituțiile naționale din subordine, și palierul al treilea format din instituții publice județene în număr de 42 de agenții de mediu la nivelul României, cu alte cuvinte, un sistem bine structurat, care funcționează foarte bine și care se dorește de către decidenții guvernamentali a fi descentralizat. Practic, se dorește preluarea atribuțiilor și trecerea Agențiilor pentru Protecția Mediului/Agenției pentru Protecția Mediului București, aflate în subordinea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și implicit a Ministerului Mediului în subordinea administrației publice locale reprezentată de către Consiliile Județene/Consiliul General al municipiului București.

Studiul de caz evidențiază în proporție de 95% aspecte critice pe care le aduc proiecției de viitor privind descentralizarea domeniului protecției mediului, cu argumente bine fundamentate prin care susțin inoportunitatea descentralizării domeniului MEDIU.

Din cercetarea efectuată, am constatat că există o gravă confuzie de înțelegere a decidenților guvernamentali privind statutul serviciilor publice și statutul de autoritate.

Agențiile pentru Protecția Mediului (APM) sunt autorități de reglementare și implementare a politicilor de mediu elaborate de către Ministerul Mediului, și nu pot nicidecum să îndeplinească statut de serviciu public, anexă în subordinea autorităților publice locale. Orice autoritate centrală rațională își va păstra structurile din teritoriu care asigură reglementarea, monitorizarea și inspecția.

Subordonarea, coordonarea, reglementarea, monitorizarea, inspecția și controlul rămân un atribut exclusiv al Ministerului Mediului și un atribut al controlului Guvernului la nivel național. Existența APM-urilor ca autorități deconcentrate ale Ministerului Mediului, asigură evitarea conflictului de interese în ceea ce privește reglementarea activităților economice din punct de vedere al protecției mediului, transferarea competențelor de reglementare către administrația locală ar conduce practic la apariția unui sistem de autoreglementare, situație care încalcă prevederile directivelor europene la evaluarea impactului asupra mediului a proiectelor publice sau private generând astfel risc major de infringement și disfuncționalități majore de sistem la nivel național.

Nu numai conflictul de interese privind reglementarea activităților economice reprezintă unul dintre marile dezavantaje ale descentralizării domeniului MEDIU, ci și ingerințele politice ale administrației publice locale, decizia de mediu fiind grav influențată pierzându-și astfel obiectivitatea și corectitudinea, legislația de mediu care însumează peste 200 de acte normative va trebui modificată și corelată, se vor pierde fonduri europene și se vor dubla cheltuielile, și nu în ultimul rând, se va pierde resursa umană calificată. Practic, sistemul național de protecție a mediului va dispărea și va deveni o activitate anexă, fără personalitate juridică, în subordinea administrației publice locale, ceea ce este foarte grav pentru România ca stat european și dovedește că descentralizarea administrativă nu poate fi aplicată oricum și oricărui sistem de activitate național.

Descentralizarea funcțiilor îndeplinite de APM-uri nu este fezabilă și nu este în acord cu legislația europeană și instituțională existentă în Uniunea Europeană, motiv pentru care consider oportună și benefică rămânerea Agențiilor pentru Protecția Mediului în subordinea autorității centrale de protecție a mediului, respectiv a Ministerului Mediului, cu realitățile și adevărurile de rigoare știute, rodite, studiate și expuse în cercetarea efectuată.

În capitolul patru „Regionalizarea României – Reformarea administrativ-teritorială” am prezentat o serie de măsuri, principii și obiective prevăzute în cadrul demarării procesului de regionalizare - descentralizare în România, modele de structurare a unei regiuni funcționale, avantajele și dezavantajele regionalizării administrative, și nu în ultimul am evidențiat un model optim de regionalizare cu delimitări spațiale geografice și denumirea regiunilor.

Am arătat că reorganizarea administrativ-teritorială prin crearea cadrului instituțional pentru funcționarea regiunilor administrativ-teritoriale și continuarea reformei în administrația publică, cu respectarea principiului subsidiarității poate duce la sporirea legitimității autorităților publice în proiecția obiectivelor strategice regionale, în plan social, economic, cultural, și îndeplinirea acestora, având efect asupra modernizării societății românești.

Revalorificarea conceptului de regiune administrativ-teritorială în România, precum și implementarea acestuia, evident, în sens european, trebuie să se realizeze în varianta cea mai apropiată de interesul național, de nevoile și mentalul cetățenilor.

Lucrarea de față este rodul unui amplu proces de cercetare și documentare pe parcursul căruia am încercat să înțeleg în profunzime conceptele cheie ale acestei lucrări, administrația publică și managementul public, respectiv descentralizarea și regionalizarea administrativă, precum și mecanismele cu care este guvernată administrația publică din România.

Descentralizarea administrației publice și regionalizarea administrativă, reprezintă fenomene deosebit de complexe, având în vedere aria de cuprindere națională, juridică, administrativă dar mai ales umană.

Având în vedere importanța deosebită a subiectului tratat, nivelul științific, am consultat și contopit o bibliografie autohtonă și străină, îmbogățită cu propriile constatări și raționamente, având la bază cercetările efectuate. Sper ca această dorință să se fi realizat.

CONTRIBUȚIA PERSONALĂ

Principala contribuție personală este tocmai tema lucrării, una de actualitate, deoarece administrația publică din România trece printr-un proces costisitor al descentralizării și al unei tendințe de reorganizare administrativ-teritorială prin regionalizare.

Lucrarea ar putea avea și un caracter de unicitate, prin însuși studiul de caz privind oportunitatea descentralizării domeniului MEDIU.

Această lucrare poate fi folosită de către categorii diferite de utilizatori. Poate fi utilizată de către mediul academic, atât de către profesori, cât mai ales de către studenți, atât de către cei ce studiază științele economice și managementul, cât și de către cei care studiază științele ecologice sau protecția mediului. Va fi interesantă pentru aceștia tocmai datorită noutății temei, și a faptului că prezintă teza într-un mod interdisciplinar, abordând mai multe subiecte, administrație publică, management public, descentralizare, regionalizare, protecția mediului.

Modul de abordare interdisciplinar reprezintă o contribuție personală importantă, abordând tema din perspectivă administrativă, economică, tehnică, istorică, geografică cât și politică. Această teză poate fi folosită de către oamenii politici, decidenții politici, care trebuie să aibă o claritate și o viziune cât mai largă și obiectivă a sistemului de protecție a mediului din România.

Prin această lucrare mi-am propus să aduc un plus de valoare cercetărilor existente în domeniul administratiei publice în general, și descentralizării domeniului MEDIU, în special.

Drd. Ec. Sorina – Cristina MARIN

BIBLIOGRAFIE

1. ADRONICEANU, Armenia, *Management public*, Editura Economică, București, 1999.
2. ALEXANDRU I., *Drept administrativ*, Editura Omnia, Brașov, 1999,
3. ALEXANDRU, Ioan, CĂRĂUȘAN, Mihaela, BUCUR, Sorin, *Drept administrativ*, Editura Lumina Lex, București, 2005.
4. AUBY, Jean-Marie, AUBY, Jean-Bernard, *Institutions administratives*, 7e edition, Editions Dalloz, 1996.
5. AUBY, J.M., *Le milieu juridique. Traité de science administrative*, Mouton, Paris, 1966.
6. BAILLY, A., *La région: un concept fondamental pour l'interprétation des localités et des systèmes mondiaux*, Cybergeog, 42, 1998.
7. BOUDEVILLE, J., *Aménagement des territoires et polarization*, Genin, Paris, 1972.
8. BUCUR, Corneliu, *Organizarea administrativ – teritorială a României între tradiție istorică, dictat politic, sincronism european, decizie administrativă și analiză științifică*, Revista Urbanismul nr.11/2012, pg.54.
9. CHRISTOFAKIS, M., *Local development and Regional Policy*, Papazisis, Athens, 2001.
10. CONSTANTINESCU, M., MURARU, I., *Drept parlamentar*, Ed.Grammar, Bucuresti, 1994.
11. DELEANU I., *Drept constituțional și instituții politice*, București, 1991.
12. DELEANU, Ioan, *Separția puterilor în stat, dogma sau realitate*, Revista Dreptul nr.2-3/1991.
13. DINCĂ, Dragos Valentin, *Sistemul administrativ românesc – inspirație franceză și adaptare autohtonă*, Editura Economică, București, 2012.
14. DEBBASCH, Charles, *Fonction administrative et missions d'administration*, Paris, Libr. Dalloz, 1975.
15. EULL, John, *The Tehnological society*, London – Youstahan Cape, 1965.
16. FAYOL, H., *Administration Industrielle en générale*. Prévoyance, organisation, commendement, cooordination, contrôle, in Buletin de Société de l'Industrie minérale; *La doctrine administrative dans l'Etat, conférence au 2ème Congrès des Sciences adminis-tratives*, 1923. Bruxelles, Goemere Bruxelles, 1916.
17. FUJITA, M., KRUGMAN, P., VENABLES, A., *The Spatial Economy: Cities, Regions, and the International Trade*, Cambridge, MA:MIT Press, 1999.
18. GOURNAY, Bernard, *Introduction à la Science Administrative*, Presse de la Fondation Nationale des Sciences Politiques, Paris, 1978.
19. HARRIS, Jim, *The Best Companies Work in Canada*, Strategic Advantages Toronto, 1995.
20. IOAN, Alexandru, *Teze și propuneri referitoare la controlul activității organelor administrației de stat*, în Revista Română de Drept, nr.11/1978.
21. IANOȘ, I., *Orașele și organizarea spațiului geographic. Studiu de geografie economic asupra teritoriului României*, Editura Academiei României, București, 1987.
22. IANOȘ, Ioan, *Începuturile politicii regionale în România*, Revista Urbanismul nr.11/2012, pg.78.
23. ISARD, W., *Location and space economy*, New York, Wiley, 1956.
24. IONESCU, C., *Instituții politice și drept constituțional*, Editura Economică, București, 2002.

25. IOVĂNAȘ I., *Drept administrativ și elemente ale științei administrației*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1977.
26. IOVĂNAȘ, I., *Drept Administrativ*, Editura Servo-Sat, Arad, 1997.
27. KRUGMAN, P., *Development, Geography and Economic Theory*, Cambridge, MA: MIT Press, 1995.
28. KUKLINSKI, A., R., *Regional Development, Regional Policies and Regional Planning, Problems and Issues, Regional Science*, 4, p.269-278, 1970.
29. MURARU, I., IANCU, Gh., PUCHEANU, Mona-Lisa, POPESCU, C., *Constituțiile Române, Texte. Note. Prezentare comparativă*, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, 1993.
30. MURARU, Ioan, *Constituția României - comentată și adnotată*, Regia Autonomă "Monitorul Oficial", București, 1992.
31. NEOIȚĂ, Alexandru, *Judicioasa stabilire și buna realizare a sarcinilor administrației de stat în contextul științei administrative*, Revista Română de Drept nr.7, 1971.
32. NEOIȚĂ, Al., *Drept Administrativ*, Editura Sylvi, București, 1997.
33. NICOLESCU, Ovidiu, VERBONCU, Ion, *Management*, Editura Economică, București, 1999.
34. NICOLESCU, Ovidiu, VERBONCU, Ion, *Fundamentele managementului organizației*, Editura Tribuna Economică, București, 2002.
35. OROVEANU, M.T., *Introducere în știința administrației de stat*, Editura Enciclopedica Română, București, 1975.
36. OROVEANU, M.T., *Organizare și metode în administrația de stat*, Editura științifică și enciclopedică, București, 1978.
37. PLUMB, Ion, ANDRONICEANU, Armenia, ABĂLUȚĂ, Oana, *Managementul serviciilor publice*, București, ASE, 2000.
38. POPA, N., CRAIOVEANU, Ion, *Teoria generală a dreptului*, ed.II., 1998.
39. POPA N., *Teoria generală a dreptului*, Editura Actami, București, 1996.
40. PÂRGARU, Ion, RUJAN, Ovidiu, *Economie Internațională*, Editura Economică, București, 2004.
41. PÂRGARU, Ion, ȘERBAN, Anca, *Introducere în tranzacțiile economice internaționale*, Editura Amma Print, București, 2000.
42. PÂRGARU, Ion, TAUR, Gheorghe, NEAMȚU, Ion, MATEI-CERNĂIANU Alice Dalia, *Metodologia și managementul cercetării științifice: teorie și aplicații*, Editura Universitaria, Craiova, 2008.
43. PÂRGARU, Ion, BRAN, Florina, ILDIKO, Ioan, *Politicile comercială și de mediu ale României*, Editura ASE, București, 2004.
44. PARLAGI, A., *Dicționar de administrație publică*, Editura Economică, București, 2004.
45. PAELINCK, J., *Eléments d'économie spatiale*, Genève-Paris, Economica, 1985.
46. PAINTER, J., *European Citizenship and the Regions*, European Urban and Regional Studies, 15 (5):5-19, 2008.
47. PERROUX, F., *Note sur la notion de pole de croissance*, Economie appliquée, 8: 307-320, 1955.
48. POLESE, M., *Economie urbaine et régionale*, Paris, Economica, 1994.
49. POPESCU-CRIVEANU, Serban, *România, evoluția istorică a organizării administrative*, Revista Urbanismul nr.11/2012, pg.56.

50. PENDIUC, Tudor, SIMIONESCU, Aurel-Gabriel, PETRARU, Constantin, PETRIA, Licuța, *Administrație publică și management*, Independența Economică, 2004.
51. PUIU, Alexandru, *Conducerea și tehnica comerțului exterior*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1976.
52. PUGET, Henry, *Les institutions administratives étrangères*, 1969.
53. PĂUNESCU, Mihai, *Management public în România*, Editura Polirom, București, 2008.
54. PĂUNESCU, Mihai, *Management public în România*, Editura Polirom, București, 2008.
55. RECLUS, E., *Nouvelle géographie universelle*, Paris, Hachette, 1985-1987.
56. SELLAR, C. and MC.EWEN, L., *A Cosmopolitan analysis of the contradiction in EU regional and enlargement policies as drivers of Europeanisation*, European Urban and Regional Studies, 18:3, 289-305, 2011.
57. STORPER, M., *Should Places Help One Another? Justice, Efficiency and Economic Geography*, European Urban and Regional Studies, 18,1: 3-21, 2011.
58. SĂGEATĂ, Dănuț-Radu, *Organizarea administrativ – teritorială a României. Modelul interbeic*, Revista Urbanismul nr.11/2012, pg.70.
59. TARANGUL, E.D., *Tratat de drept administrativ român*, Tipografia Glasul Bucovinei, Cernăuți, 1944.
60. VAGU, Paraschiv, STEGĂROIU, Ion, *Management general*, Editura Macarie, Targoviște, 1998.
61. VAGU, Paraschiv, STEGĂROIU, Ion, *Lideriatul, de la teorie la practică*, Editura Bibliotheca, 2006.
62. VAGU, Paraschiv, STEGĂROIU, Ion, *Motivarea în muncă, de la teorie la practică*, Editura Bibliotheca, 2007.
63. VASILESCU, F.B., *Constituționalitate și constituționalism*, Editura Național, Colecția juridică, București, 1998.
64. VASILESCU, Fl., *Separarea puterilor în regimurile politice contemporane*, Revista Dreptul nr.8/1990.
65. VĂRARU, M., *Tratat de drept administrativ român*, Editura Librăriei Soccec & Co., București, 1928.
66. VERBONCU, Ion, *Cum conducem? Ghid metodologic pentru manageri*, Editura Tehnică, București, 1999.
67. WEIL, Eric, *Philosophie politique*, Paris, Verin, 1956.
68. WALINE, M., *Droit Administratif*, Sirey, Paris, 1963.

LEGISLAȚIE

1. Constituția României, Editia a III-a, Editura Best Publishing România;
2. Carta europeană a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, a fost ratificată prin Legea nr. 199/1997 și publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 331/1997;
3. Directiva (SEA) 2001/42/EC privind evaluarea anumitor planuri și programe asupra mediului;
4. Directiva (EIA) 2011/92/UE privind evaluarea efectelor asupra mediului
5. Hotărârea Guvernului nr. 1000/2012 din 17 octombrie 2012 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia;

6. Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării nr. 561/2009;
7. Hotărârea Guvernului cu privire la conținutul instrumentului de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative supuse aprobării Guvernului nr. 1361/2006, cu modificările și completările ulterioare;
8. Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile de elaborare, monitorizare și evaluare a politicilor publice la nivel central nr. 775/2005, cu modificările și completările ulterioare;
9. Hotărârea Guvernului privind aprobarea Strategiei pentru îmbunătățirea sistemului de elaborare, coordonare și planificare a politicilor publice la nivelul administrației publice centrale nr. 870/2006;
10. Hotărârea Guvernului privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici nr. 341/2007, cu modificările și completările ulterioare;
11. Hotărârea Guvernului nr. 909 din 15 octombrie 2014 privind aprobarea Strategiei pentru consolidarea administrației publice 2014 - 2020 și constituirea Comitetului național pentru coordonarea implementării Strategiei pentru consolidarea administrației publice 2014 - 2020*);
12. Hotărârea Guvernului pentru aprobarea normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici nr. 611/2008, cu modificările și completările ulterioare;
13. Hotărârea Guvernului nr. 229/2017 privind aprobarea Strategiei generale de descentralizare;
14. Hotărârea Guvernului nr. 628/2016 din 31 august 2016 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii-cadru a descentralizării nr. 195/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 139/2008;
15. Legea nr. 215/2001 – legea administrației publice locale – la care se adauga Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale și Legea nr. 213/1998;
16. Legea finanțelor publice nr. 500/2002 cu modificările și completările ulterioare
17. Ordonanța de Urgență nr. 45/2003 privind finanțele publice locale;
18. Legea nr. 188 din 8 decembrie 1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată și actualizată;
19. Legea nr. 251 din 23 iunie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici;
20. Legea nr. 7 din 18 februarie 2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici;
21. Legea nr. 161 din 19 aprilie 2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcției publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției;
22. Legea nr. 90 din 26 martie 2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor;
23. Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului cu modificările și completările ulterioare;
24. Legea 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali;

25. Legea nr. 157/2004 privind instituirea bursei special „Guvernul României” pentru formarea managerilor din sectorul public;
26. Legea privind organizarea teritorială a României nr. 2/1968, cu modificările și completările ulterioare;
27. Legea – cadru a descentralizării nr. 195/2006;
28. Legea dezvoltării regionale nr. 315/2004, cu modificările și completările ulterioare;
29. Legea finanțelor publice locale nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare;
30. Legea privind Codul Fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare;
31. Legea privind bunurile proprietate publică nr. 213/1998, cu modificările și completările ulterioare;
32. Legea privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative nr. 24/2000, cu modificările și completările ulterioare;
33. Legea privind transparența decizională în administrația publică nr. 52/2003, cu modificările și completările ulterioare;
34. Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare;
35. Legea privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice nr. 477/2004;
36. Legea privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare;
37. Legea cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare;
38. Legea finanțelor publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare;
39. Legea finanțelor publice locale nr. 273/2006;
40. Ordonanța de urgență nr. 56/2004 a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6, din 10 februarie 2005;
41. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2008 privind statutul funcționarului public denumit manager public și Hotărârea de Guvern nr. 78/2011 privind Normele de aplicare;
42. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017 din 4 ianuarie 2017 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative;
43. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195 din 22 decembrie 2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare.

RAPOARTE

1. Consiliul Consultativ pentru Regionalizare (CONREG), *Disparități și fluxuri în fundamentarea social-economică a regionalizării administrative a României*, București, 2013.
2. Banca Mondială, *Analiza activităților de dezvoltare a capacității în administrația publică*, 2013.
3. Agenția Națională pentru Protecția Mediului, *Regulament de Organizare și Funcționare (cadru) al agențiilor județene pentru protecția mediului*, București, 2012.

4. Agenda Teritorială a Uniunii Europene 2020 – *Spre o Europă inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, compusă din regiuni diverse*, 19 mai 2011, pg.2.
5. Carta de la Torremolinos, adoptată la 20 mai 1983 la Torremolinos (Spania), *Conferința europeană a miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului*, Consiliul Europei, pg.11-16,
6. World Bank, *World Development Report - Reshaping Economic Geography*, New York, 2009.

INTERNET

1. www.fonduri-structurale.ro
2. www.gov.ro
3. www.mdrap.ro
4. www.mae.ro
5. ec.europa.eu
6. www.scribub.com
7. www.ires.com.ro
8. www.anfp.ro
9. www.minind.ro
10. www.fonduri-ue.ro/acord-parteneriat
11. www.protv.ro, Cautam primar, model European! Emisiunea: Romania, te iubesc!, mai 2016
12. http://www.neculaifantanaru.com/referate_aveti_aptitudini_de_lider.html
13. http://www.cariereonline.ro/index.php/articole/„Codul_lui_da_Vinci”_in_leadership
14. <http://www.mms-experience.ro/index.php?id=10025>
15. <http://facultate.regielive.ro>
16. <http://www.referate10.ro/referat-managementul-in-detaliu.htm>
17. https://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_G._Dissescu
18. http://www.anpm.ro/anpm_resources/migrated_content/uploads/84316_RO_F-cadru%20APM%2006.11.2012.pdf
19. <http://www.mmediu.ro>
20. <http://www.mdrap.ro>
21. http://advocacy.ro/sites/advocacy.ro/files/files/paginaaudiere/alte_documente/2012-12/sinteza_audierii_publice_-_regio_11.12.2012.pdf
22. http://www.minind.ro/cctc_2014_2020/dse/Agenda_teritoriala_a_UE_2020.pdf
23. <http://www.coe.int/t/dg4/cultureheritage/heritage/cemat/VersionCharte/Roumain.pdf>
24. <http://cursdeguvernare.ro/wp-content/uploads/2013/05/Raport-CONREG-I-final.pdf>
25. <http://www.evz.ro/sondaj-ires-mai-mult-de-jumatate-dintre-romani-cred-ca-regionalizarea-ar-fi-un-lucru-bun.html>
26. <http://www.ires.com.ro>